

Várpalotai

Üdvözöljük
Ernö-bánya pártbizottságának vezetőség-
választó taggyűlését

BÁNYÁSZ

VÁRPALOTA VÁROS PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

VI. évfolyam — 5. szám.

ÁRA 30 FILLER

Péntek, 1956. február 3.

A januári tervteljesítés tanulságai

Hosszú idő óta először számolhatunk be olyan hatalmas munkásokról, ami a tröszt egészét érinti. Az 1956-os év első hónapjának tervét a szénbányászati tröszt 100,4 százalékra teljesítette.

Örömmel üdvözöljük bányászainkat, a január havi tervteljesítés alkalmából. Anélkül, hogy ünneprontók akarunk lenni, beszélni kell a tavasz részleteiben, illetve bányákban való teljesítéséről is. A Cserbányát, Beszáló-aknát és Hidasbányát kell elsősorban kiemelni, mint tervüket teljesítő üzemeket. E bányák műszaki vezetői, fizikai dolgozói mindent megtekertek azért, hogy adott szavaknak helyt álljanak, teljesítsék, amit aláírásukkal is megígértek. A Beszáló-aknán sokat használt, hogy meghallgatták a dolgozó javaslatait, és annak megfelelően javították a műszaki feltételeket.

A tervteljesítő bányák mellett említést kell tenni Ferenc-, Ernő- és a Herendi-bánya lemaradásáról is. Éppen Ferenc- és Ernő-bánya az a két legnagyobb üzem, amelynek tervteljesítése, vagy lemaradása döntő mértékben befolyásolja az egész tröszt teljesítményét. Ez meg is mutatkozott most, amikor a tervet csak hóvégi hajrával sikerült teljesíteni, amikor a január 31-i termelés döntötte el, hogy elérik a 100 százalékot, vagy sem.

A hóvégi hajrának károságáról igen sok szó volt máf és sajnos, mint a januári példa is mutatja, hogy a szavakat nem követte tett. Nagyon kevés az olyan bányánk, mint a Beszáló-akna vagy a Cserbánya, amely januárban napról-napra rendszeresen teljesítette tervét. Nem kellett a hó végén különleges erőfeszítéseket tenni, a fenntartási munkákat elhanyagolni, minden embert a szénre telepíteni a tervteljesítés érdekében, mint tette azt a különben tervét teljesítő Hidas-bánya, vagy mint Ferenc-, Ernő-bányán csinálták a lemaradás minél nagyobb csökkentése érdekében.

Magától értetődően adódnak a feladatok a januári hóvégi hajrával elért tervteljesítésből. A tanulság az, hogy nap, mint nap teljesíteni kell a tervet, nap mint nap gondoskodni kell arról, hogy a bányákban elég fa, elég üresesille álljon a bányászok rendelkezésére. Gondoskodni kell arról, hogy azok a paraszok, amit a Beszáló-aknán dolgozók velettek föl, ne ismétlődjenek meg. Hogy azok a paraszok, jogos kívánságok, amelyek lapunk e heti számában dolgozónk megírta, elintéződjenek, ugyanakkor gondoskodni arról is, hogy a dolgozók javaslatait végrehajtsák.

A januári tervteljesítés megmutatta, hogyan kell februárban a hibákat kijavítani. A Ferenc- és Ernő-bánya műszaki vezetőinek sokkal többet kell a dolgozók között lenni, elbeszélgetni a dolgozókkal, személyesen megkérdezni a lemaradás okait, mint azt Molnár Attila csillás leveleiben megírta. Csak a dolgozókhöz való közeledéssel, a dolgozók javaslatainak megvalósításával érhetünk el jobb eredményeket, így lehet teljesíteni a tervet, elkerülni a hóvégi hajrát.

A hideg idő jobb műszaki felkészülést követel a termelés folyamatosságáért

100,4 százalékra teljesítettük a januári tervet. Bányászaink, műszaki vezetőink lelkes, áldozatkész munkája nem volt eredménytelen. A jó tervteljesítés után várni lehetett, hogy február első munkanapjai is jól kezdődnek. Ez azonban nem sikerült, mert a bányák vezetői nem készültek fel kellően a téli hideg időjárásra és ezért a

tröszt mindössze 75 százalékot ért el február első munkanapján. Sok szó folyt a téle való felkészülésről, a műszaki vezetők elmondták, hogyan kívánják áthidalni a hideg időjárást, s mégis, amikor az első komoly hideg bekövetkezett, máris fennakadás lett a termelésben. Ez arra mutat, hogy nem tettek meg

minden intézkedést a bányák műszaki vezetői.

A hideg időjárás előreláthatólag tovább tart. Herenden, a Beszáló-aknán, a Skyp-aknánál biztosítani kell a zavartalan szállítást, illetve a szén kiszállítását. Meg kell előzni melegítéssel a jegesedést, csakis így számíthatunk arra, hogy a termelés zavartalan lesz.

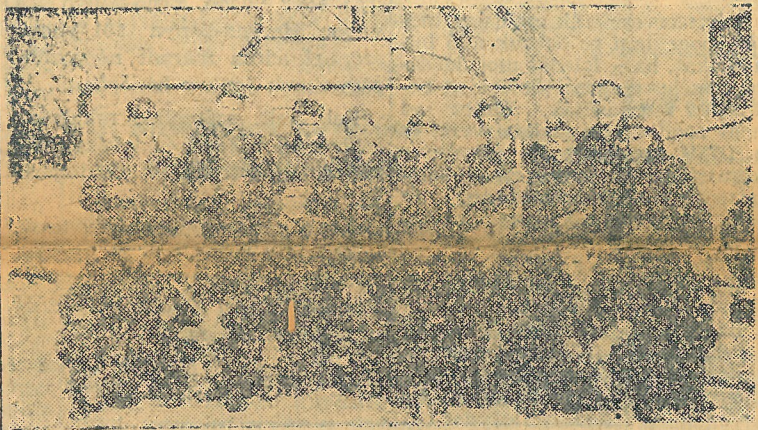
Az elismerés Rosta Istvánt illeti

Van a Beszáló-aknának egy frontbrigádja, amely hónapok óta 120 százalékra teljesíti tervét és trösztii viszonylatban is az elsők között van. Rosta István brigádja ez. Kiváló bányászok kollektívája, akik szép eredményeik elérésében kiválóan segítette őket a brigád vezetője, kerestem fel őket az egyik délután: Mit tesznek azért, hogy ezeket a szép eredményeket rendszeresen elérjék, és miben rejlik az az erő, ami előre viszi a brigádot?

— A mi brigádunk olyan mint egy család. — Válaszol gondolkodás nélkül Nyitrai Ferenc és ehhez a hirtelen adott válaszhoz, helyeslően bólintanak a brigád többi tagjai. Aztán, ahogy tovább beszélgetünk, karaitalul Rosta elv. ársza, a frontbrigád vezetőjére terelődik a szó. Rosta beszélgetünk, a frontmester és az ember jellemző vonásáról, intézkedésekről, szokásokról, röviden arról, ami elősegítette, hogy ez a brigád valóban családias formálódjon.

— Nem könnyű tizenöt emberrel összefogni úgy, hogy egyformán gondolkodjanak és cselekedjenek. — folytatja Nyitrai Ferenc —, de Rosta elvtársnak sikerült. Igaz, hogy jól ismertük őt már amikor összekerültünk. Látuk dolgok közben, tudtuk, hogy érti a bányászunkat, így aztán szívesen fogadtuk, amikor november elején rábízták a frontot. A bemutatkozása az volt, hogy összehívta az embereket, és valóságos röpgyűlést tartott arról, hogy dolgozunk, ha boldogulni akarunk. A többit aztán a gyakorlat hozta magával és mi megtanultuk becsülni Rosta Istvánt, mint frontmestert is. Mert ha valami hiányzik, hátráltatja a munkát, addig megy, míg nem segít a bajon. Volt rá eset, hogy egy-két napra visszaestünk, ilyenkor műszak előtt megint röpgyűlés következett, ahol mindenki elmondta a véleményét és a közös hátrézat alapján folytattuk a munkát. Leleményes ember. A mi brigádunk mindig versenyben áll: és eredményeinket először tőle halljuk. Nem rest bemenni a versenyirodába megkérdezni, hogy állunk és azon nyomban tájékoztatja a brigádját. Amikor sok a szén, megint röpgyűlés követke-

zik, ahol ismerteti a feladatunkat, és elvégzi a telepítést. De azt sem akárhogy. Erő szerint osztja el a munkát, mert meg azt is tudja, kit hol lehet legjobban hasznosítani. Az elmúlt évben kétszer voltunk elsők a frontbrigád-

dok versenyében amiért 4000 forintot is kaptunk. Meg anultuk tisztelni és egyúttal meg is szeretettük. Neki köszönhető, hogy hosszú hónapokon át ilyen kiválóan termel a brigád.

— Olyan, mint Mátyás király. — Szigorú, de igazságos. — folytatja tovább ezzel a történelmi összehasonlítással, Csizmadia Béla, a brigád másik tagja. Próbálva valaki igazolatlanul hiányozni, másnap biztos nem dolgozna a 301-es fronton. Pedig nem ítélt meg gondolatlanul. Hiszen ismeri valamennyi emberét, nemcsak a bányában, hanem a magánéletükben is megismeri őket. Különösen velünk fiatalokkal foglalkozik sokat. Mert a brigádban tizenkét fiatal van. Még az sem kerül el a figyelmét, ha valamelyikünk fáradt. Megkeresi az okát. Egy szóval megérdemli, hogy a bizalmunk legyen, mert az emberek örömeit és bajait egyaránt a szívében viseli.

Ha madiknak Lipták György, a brigád egyik korosabb tagja mond még néhány szót a frontmesteréről. Szavaiából amelyekkel Rosta elvtársról való véleményét fogalmazza, a tapasztalt bányász megbecsülése érződik. —

Ha árczótt ember, amit egyszer kimond, az szentírás a fronton. — El sem tudom képzelni, hogy valaki ellentmondana neki. Összefogja a brigádot, mert nemcsak beszél, hanem cselekszik is. Harcol az üresért, ha fa hiányzik,

vagy bármi más gátolja a termelést, addig járja az irodákat, amíg nem javítják meg a munkafeltételeket. Leleményes ember, meg lelkülmereves is. Ilyen való a front élére. Rőportot akartam írni egyik legjobb frontbrigádunkról, kiváló módszereket akartam népszerűsíteni. Ehelyett a frontmestert mutattam be. Illetve azt sem én, hiszen csak a bányászok véleményét írtam le egymásután, ahogy őszintén, egyszerű szavakkal elmondták, mit gondolnak a vezetőjáról. Vagy ahogy Nyitrai elvtárs mondta: — „A családfőről.” Egyúttal a kiváló eredmények eléréséhez vezető módszert is megismerttettem. Ami nem más, mint a brigád összeforrott kollektívája, a gondolkodás és a tett egysége, azok a közösen hozott határozatok, amelyek a hosszú hónapok termelési győzelmei után, további győzelmes szénészták megvásárlásához vezetnek a Roska frontot. És befejezősül ugyanezek azt írhatom, amit a brigád valamennyi tagja mondott: „Az elismerés ezért Rosta Istvánt illeti.”

G. S.

Nincs népnevelő munka — sok a hiányzó

Január hónap legnagyobb részében a tröszt nem teljesítette tervét. Az elmaradás döntő oka a munkafegyelm mulasztások nagy száma volt.

Előjáróban meg kell állapítani, hogy bányáinkban nem folyik kellő nevelő, felvilágosító munka, a munkafegyelm megerősítésére. Sőt nem egy bányában nem élnék azokkal a lehetőségekkel sem, amelyet a törvény biztosít az igazolatlan mulasztókkal szemben. Így történhet meg, hogy bár Csima Lajos véjár januárban 12 alkalommal mulasztott, senki sem vonja őt ezért felelősségre. Ugyanígy Bertecz József és Tóth Mihály szállítócsillások 5 alkalommal nem mentek műszakra, mégsem foglalkozott velük senki, nem világosították fel őket, mit jelent a hiányzás. A Ferencbánya műszaki vezetőinek példát kell venni az Ernő-bánya műszaki vezetőinek intézkedéseiből, ahol Tinka Ernő csillást 8 hiánya miatt fegyelmi elbocsájtották, vagy a Beszáló-aknai fegyelmi határozatokról.

A napokban kaptuk kézhez a Veszprém megyei Járásbíróság január 29-i ítéletét, amely kimondja, hogy Vörös Lajos gyakorlóvéjár, a Ferencbánya volt dolgozóját, amiért 16 esetben igazolatlanul műszakot mulasztott, 15 százalékos bereszkéntéssel 4 hónapi javító, nevelő munkára ítélte. Hasonló okból Mikolics Ferenc szállító csillást, az Ernő-bánya volt dolgozóját 13 igazolatlan hiányért 10 százalékos bereszkéntéssel 5 hónapi javító, nevelő munkára ítélte. Az ítélet kimondja, hogy a javító nevelő munka tartama alatt szabadságra nem mehetnek és ha újból mulasztanak, vagy önkényesen kilépnek, a javító nevelő munka tartama alatt, büntetésük hátralévő részét börtönbüntetésre változtatják át.

Természetesen nem az a cél, hogy ilyen eszközökkel javítsuk meg a munkafegyelmét, de szűkség esetén ezt is fel kell használni. Mi csak azért közöljük ezt az ítéletet, hogy tanuljanak belőle olyanok, mint Haász Ede és Horváth Gyula véjárók, akik januárban 4 alkalommal mulasztottak Ernő-bányán, vagy Korom István, Körte Károly és Szirbek Géza véjárók a Beszáló-aknán, akik többször elmaradtak műszakról.

A népnevelők feladata, hogy ismertessék ezt az ítéletet, próbáljanak hatni azokra, akik ma még nem látják be, hogy az igazolatlan mulasztás nemcsak az államnak kár, hanem a mulasztónak is. Abból, hogy valaki nem jön műszakra, kár éri a bányát, kevesebb szén jön ki a munkahelyekről, de kevesebb lesz a bányász keresete is, aki mulaszt, kevesebbet tud hazavinni a családjának, nem tud annyit költeni ruházkodásra, szórakozásra, mint aki becsületesen dolgozik.

Legjobbhan megmutatja a különbséget a hiányzó és a mulasztók munkája között a fizetési boríték. Olyankor szűközódik a mulasztó, hogy menzivel kevesebb a fizetése, mint a becsületes dolgozónak. Pedig a kettő közötti különbséget a minden nap elvégzett munkában kell keresni. Ezekről kell beszélni népnevelőinknek, akkor tudják erősíteni a munkafegyelmét, segíteni a bánya termelését, végrehajtani a párt határozatait.

Középdunántúl az első

A frontbrigádok január havi versenyében a Középdunántúli Tröszt Jókai-bányájából Horváth Sándor brigádja 154 százalékos havi teljesítményével vitte el az elsőséget. Ezen a téren is javítani kell, hiszen

a várpalotai bányászok nem dolgoznak rosszabb körülmények között, mint a Középdunántúli bányászok és nem is rosszabb szakemberek, nyilván, hogy a jobb műszaki feltételek megteremtése segítette elő a

Középdunántúli győzelmét. Ebben azonban a várpalotai brigádok nem nyugszanak bele és február hónapban át a riák venni a vezetést, a negyedévi verseny megnyerését akarják biztosítani